

SADRŽAJ

Upoznavanje	5
Dva ekrana	8
Šetnja u snovima	11
Prvi ulazak u stvarnost	14
Praćenje pažnje	17
Kreiranje stvarnosti	20
Pletenica namere	23
Kako koristiti pletenicu	26
Iluzija delovanja	30
Kako se izvući iz zamke	34
Reprogramiranje	38
Transformacija	41
Metasila	45
Imitacija delovanja	49
Prisustvo	53
Prednost	57
Dopuštanje	61
Scenario	65
Iskra Tvorca	69
Diktati Sile	73
Praćenje	77
Spoljašnja sila	81
Papirni čovek	85
Kreiranje slike	89
Komunikacija s ogledalom	93

Manipulacija	97
Kreiranje odraza	101
Fatalna dilema	105
Vi ste neverovatni	108
Vi ste savršeni	112
Put tri postignuća	116
Vi ste briljantni	120
Tehnika imitacije	124
Misaoni oblici	128
Misaoni markeri	132
Pohlepni goniči	136
Slatka harmonija	140
Pletenica s energetskim tokovima	144
Moć prošlih inkarnacija	150
Beskonačnost u beskonačnosti	153
Zaključak	158
Algoritmi	161
Pregled osnovnih principa	171
Autor o sebi...	194

UPOZNAVANJE

Zdravo–zdravo, male moje nakaze!

Vi me se ne sećate. Ja sam Tafti. Došla sam vam iz Vremena. Vreme je večno. A iz Večnosti možete da stignete bilo gde i bilo kad.

Pre tri hiljade godina bila sam sveštenica Izidinog hrama. Ko sam sad, reći ću vam nešto kasnije. Bitno je da znam ko ste vi. I o tome ću vam reći nekom prilikom kasnije. **Jer, vi i ne znate ko ste, zar ne?**

Doveli su vas na svet, ali vam nisu uručili „uputstvo za samoupotrebu“. Ne, naravno...naučili su vas da treba da perete ručice, menjate pelene... Ali ništa više od toga ne znate – ni o sebi, niti o ovom svetu.

Na primer, samo vam se čini da imate svoje mišljenje. Zapravo, to **mišljenje su vam implantirali**. Čini vam se da umete da upravljate svojim postupcima. A zapravo je mnogo važnije **upravljati mislima**. Da li to umete? Ne. Vi ste samo mali idioti bez mozga. Čovek poželi da vas našljepa.

Znam da ste usamljeni i nesrećni i da vas niko ne voli. Ali ja vas volim. I ja ću vam sve ispričati.

Ispričaću vam o tome kako je uređen svet i šta se u njemu zapravo dešava. Reći ću vam zašto ste ovde i šta da uradite sa svojim životom. **Jer vi ne znate šta s njim da uradite, zar ne?** Eto vidite! Smestite se udobnije na svojim nošama i slušajte.

Počnimo od toga da stvarnost uopšte nije onakva kakvom je zamišljate. Ona je višeslojna, kao lukovica. Vama su poznata samo dva sloja: materijalna stvarnost u kojoj živite, i carstvo snova, koje vidite kada svake noći zaspate.

Carstvo snova nije vaša fantazija, ono zaista postoji u obliku arhive filmskih traka, u kojoj se čuva **sve što je bilo, što će biti i što bi moglo da bude.**

Kad sanjate, gledate jednu od ovih filmskih traka. U tom smislu vaš san je iluzija a istovremeno je i stvarnost. Film koji gledate je virtuelan, a filmska traka je materijalna.

Stvarnost je **ono što nikada nije bilo, niti će biti, već je ovde i sada.** Stvarnost postoji samo jedan trenutak, poput kadra na filmskoj traci koji se kreće iz prošlosti u budućnost.

Vaš život, ili bolje rečeno vaša bit – vaša duša – takođe se kreće iz jedne inkarnacije u drugu. Nekad ste bili ribe, dinosaurusi i raznorazni gmizavci. Ali ne uobražavajte da ste sad daleko odmakli. Još uvek morate da puzite i da puzite do savršenstva. Kao što sam ja, na primer.

Ne sećate se svojih prethodnih inkarnacija jer je svaka inkarnacija zaseban život vaše duše, ili zaseban san, ako hoćete. Postojanje tela za dušu nije obavezno. Duša u telu je jedan oblik njenog postojanja. Telo je neka vrsta bioskafandera.

Možda ćete se zapitati koja je svrha ovih transformacija?

Takvo je izvorno svojstvo stvarnosti i života – **pokret i transformacija.** Kadar se pomiče po filmskoj traci. Gusenica se pretvara u leptira. Leptir polaže svoje larve, koje se pretvaraju u gusenice da bi ponovo postali leptiri.

Na ovom evolutivnom stupnju vi ste gusenice. Male, ružne, ali šta da se radi. Ne gine mi ništa drugo, sem da se s vama navozam.

Dakle, slušajte. San i stvarnost su otprilike isti. U prvim godinama života niste razlikovali snove od stvarnosti. Danas se toga ne sećate, ali tada vam se činilo da ne postoje granice i razlike između onog i ovog sveta. A zatim su vam odrasli objasnili da je svet snova samo vaša fantazija, da nije stvaran.

Zapravo su vam usadili lažna uverenja. Taj svet je podjednako stvaran kao i ovaj – on postoji, samo u drugom prostoru. Uranjajući u san i budeći se, vi prelazite iz jednog prostora u drugi. To vas ne iznenađuje? Ne plaši?

Samo ste navikli na to, ali san i buđenje nakon njega zapravo su isto što i život i smrt. Život je san, smrt je buđenje, a ne obrnuto. Shvatate?

U redu, dobri moji, nećemo sve odjednom – idemo redom. Postoje tri sličnosti i jedna razlika između snova i jave. O razlici ću vam reći nešto kasnije, a njihove sličnosti su sledeće.

Prva. I u snu i na javi spavate. I zbog toga ste bespomoćni u oba stanja. Ova i druga stvarnost postoje nezavisno od vaše volje. Naučiću vas da se probudite kako u snu tako i na javi.

Druga. I tamo i ovde se stvarnost pokreće poput kadra na filmskoj traci. Ali vi to ne primećujete jer vidite samo ono što vam je pred nosom. Izgubili ste sposobnost da gledate napred u trenutku kada ste poverovali odraslima da je san nestvaran.

Treća. I tamo i ovde se može kontrolisati kretanje kadra. Vi ne kontrolišete to kretanje jer vam je pažnja zaglavljena u tekućem kadru. Uskoro ćete saznati šta ovo znači. Iako saznati – ne znači nužno i shvatiti. Ali kad shvatite, moći ćete da pokrećete stvarnost.

DVA EKRANA

Tako smo se, dragi moji, zaustavili na tri postulata.

- ◆ I u snu i na javi spavate.
- ◆ I san i java su kretanje kadra.
- ◆ Možete da kontrolirate kretanje kadra, ali to ne činite.

Ne upravljate ni svojim blesavim snovima, niti svojim bednim životom, jer kao prvo – spavate, a kao drugo – ne znate da je to moguće.

Počnimo od najprostijeg: šta je san. Sećate li se, govorila sam da su vas doneli na svet a da vam **nisu uručili uputstvo za samoupotrebu?** Dakle, imate dva ekrana: unutrašnji i spoljašnji. Takođe imate i pažnju. Ona je uvek ili unutra ili spolja, a vrlo retko je između. Zbog toga stalno spavate.

Kada ste zaokupljeni mislima, vaša pažnja je potpuno urojnena u unutrašnji ekran. Možete da ne primećujete ono što se dešava oko vas i da postupate automatski. Nasuprot tome,

kada vam je pažnja zaokupljena nečim spoljašnjim, zaboravljate sebe i ponovo delujete nesvesno.

Upravo je to san – nesvesno stanje u kome vam je pažnja **uronjena** u spoljašnji ili unutrašnji ekran. U ovakvom stanju ste bespomoćni i nesposobni da kontrolirate ni sebe, niti ono što vam se dešava.

U tom smislu, spavanje i sanjanje nisu isto. **Spavanje je vaše anabiozno stanje. San je ono što sanjate – u carstvu snova ili u realnom svetu.**

Ali stvarnost i san su po svojoj suštini isti. Stvarnost takođe sanjate. Stvarnost je san, a san je stvarnost. Zašto? Uskoro ćete shvatiti.

A sada slede instrukcije. **Da biste se probudili u snu ili na javi potrebno je da odvratite pažnju sa spoljašnjeg ili unutrašnjeg ekrana i da je preusmerite u centar svesti.**

Sposobni ste da to lako učinite. Pucnite prstima ispred nosa. Gde ste upravo bili? Da li ste odleteli daleko u svojim maštanjima ili ste se divili meni, ovako savršenoj? Gde je bila urojnena vaša pažnja, u koji ekran? A gde je sada?

Pronađite središnju tačku između ekrana. Iz te tačke možete istovremeno da posmatrate i svoje misli i ono što vam se dešava. Možete posmatrati stvarnost koja vas okružuje i sebe u toj stvarnosti. Ništa vas ne sprečava da motrite na oba ekrana istovremeno. **Vi to umete.**

Jedino što vam niko nikada nije rekao da je to moguće, a nikad vam nije palo na pamet da bi to moglo biti potrebno. Odrasli su vam govorili: Gledaj ovamo, slušaj me, radi kako ti kažem. Tako su vas učili da fokusirate pažnju na spoljašnji ekran.

A kad vam nešto nije polazilo za rukom, padali ste u očaj i ostajali sami sa svojim tmurnim mislima o tome kako ste tako mali, bespomoćni i nesrećni. Znači, sami ste se navikli na unutrašnji ekran – svoje jedino utočište.

Postepeno se vaša pažnja privikla da se drži jednog ili drugog ekrana, niste se zaustavljali u sredini. Na kraju ste potpuno prestali da kontrolišete svoju pažnju – ona vas ne sluša, stihijski lebdi, dok vi stalno proklizavate u nesvesno stanje.

U tom stanju niste u mogućnosti da efikasno delujete. Mogu da vas prevare, povrede, zaplaše, pokradu, čak i pretuku, a vi ne možete da odgovorite na adekvatan način. Stalno se borite sa unutrašnjim kompleksima, zavisite od spoljašnjih okolnosti i jurite za srećom.

Da li znate ko juri za srećom? Gubitnici. Gubitnici ste vi jer nivo **vaše efikasnosti u nesvesnom stanju ne premašuje 5–10%**.

Dobro, jadnici moji, ne cmizdrite. Sve se može popraviti. Saopštiću vam kako.

ŠETNJA U SNOVIMA

Na prošloj lekciji, dobri moji, naučili ste sledeće...

- ◆ Spavanje je stanje u kome je vaša pažnja uronjena u ekran.
- ◆ Možete da spavate i ne spavate kako u snu tako i na javi.
- ◆ Da biste se probudili treba da preusmerite pažnju u središte svesti.

Središte svesti je tačka posmatranja iz koje vidite gde vam se nalazi pažnja u datom trenutku i čime je zaokupljena. Istovremeno, vidite šta se dešava oko vas i čime ste sami zaokupljeni.

Dakle, sad se probudite i zapitajte se: Gde sam, šta radim, gde mi je uronjena pažnja? Upravo ste se sad probudili i obreli u tački **svesti**. Ovo sam ja, a ovo je stvarnost koja me okružuje. Mogu da vidim sebe i mogu da vidim stvarnost.